

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Hvem tror I, at I er?

Ældste Tom-Atle Herland, Norge

Områdehalvfjerdsr

Mange lande har dokumentaren »Who Do You Think You Are?« både fascineret og optaget seere og deltagere i tv-serien. Mange kendte har været med i serien og er blevet rørt, når historier om deres forfædre er fundet, researchet og præsenteret. Det er interessant med denne fascination, og at de bliver så rørt, især set i lyset af et evangelisk perspektiv. Uden hjælp fra kyndige slægtsforskere ville disse kendte ikke have haft en så stærk oplevelse.

Hvem tror I, at I er? Hvem er jeres forfædre? Jeg er selv barn af forældre, der blev omvendt til Kirken og evangeliet. Min far og mor blev medlemmer af Kirken i oktober 1971. I februar 1972 døbte min far mig, da jeg var blevet 8 år. Min far, der er en meget trofast omvendt til Kirken, begyndte på at lave slægtsforskning tidligt, og har udført slægtshistorie for mange tusinde af vores forfædre. Min far arbejder stadig på sin slægtsforskning, på trods af at han er 83 år gammel. Jeg er lige begyndt på at finde navne på min mors side af familien. Min mor døde i 1998, og selvom der allerede var udført meget arbejde, er der stadig mere at gøre. Mit mål er at se mit navn lige så ofte som min fars eller min hustrus på slægtskortene, når jeg tager til templet. Men hvis jeg skal opnå det, må jeg have hjælp, ligesom jeg så i dokumentaren: »Who Do You Think

You Are?« Min hustru – en meget ivrig slægtsforsker – hjælper mig med at finde navne. Uden hendes hjælp ville det gå meget langsomt fremad. Hvis I er ligesom mig og så mange andre, så find en til at hjælpe jer med dette. I vil da opnå mere, I vil opleve, at jeres forfædre bliver fundet, og at arbejdet for jeres familie bliver udført i templet. Det er vidunderligt at udføre tempeltjeneste. Det er endnu mere særligt, når jeg går igennem templet for en af mine egne forfædre, som jeg selv har arbejdet på at finde eller læst om.

Præsident Nelson holdt en fantastisk tale ved aprilkonferencen 2018 med titlen *Åbenbaring for Kirken, åbenbaring for vores liv*. I sin tale sagde han noget meget interessant, der har betydet meget for mig lige siden: *»Intet åbner himlen som kombinationen af øget renhed, nøjagtig lydighed, oprigtig søgen, dagligt at møtte sig med Kristi ord i Mormons Bog og regelmæssigt afsat tid til tempeltjeneste og slægtsforskning«* (fremhævelse tilføjet). Lad os følge profeten. Lad os tage vores forfædre med til templet.

I løbet af de sidste årtier har der været stor vækst i opførelse af nye templer. Med den øgede

adgang til templer er det afgørende, at I og jeg ofte tager dertil. En trofast kvinde i Kirken kom engang til mig, da jeg var stavspræsident og sagde, at det var lang tid siden, at hun havde været i templet. Hun havde blandede følelser for templet. Jeg sagde til hende, at det ikke var noget problem. Jeg kendte selv andre, der havde samme følelser. Jeg spurgte, om hun ville med på en ugelang tur fra Norge til templet i Stockholm i Sverige, men bare deltage i en session. »Bare en session om dagen,« spurgte hun meget overrasket. »Nej,« sagde jeg, »bare en session i løbet af hele

Ældste

Tom-Atle Herland

ugen! Find den dag, hvor du føler dig mest tiltrukket af templet, og tag til en session den dag. De andre dage kan du gå ture omkring templet og gøre ting, der får dig til at føle dig tæt på Kristus.« Det gjorde hun, og det var begyndelsen på en ændring for hende og det forhold, hun havde til templet.

Hvem kan hjælpe jer med at finde jeres forfædre? Hvad kan I gøre for jævnlige at komme til templet?

»For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.«¹ ■

NOTER

1. Joh 3.16.

Templet i København

NYHEDER

Mennesket er til for at kunne nyde glæde

Marlene Olsen

Ass. redaktør

»Glæden ved evangeliet« var det store omdrejningspunkt ved årets første stavskonference.

Konferencen indledes af søster Celeste Knudsen fra Aalborg, der både spillede og sang efterfulgt af oplysningen om de 13 fuldtidsmissionærer, der tjener nu fra Aarhus Stav.

Jytte Hansen, Odense, havde lavet en liste over alle de ting, som bragte hende glæde

»Der er så mange glæder, så de overskygger de negative ting.« De

ting, der gør søster Hansen glad og taknemmelig, er missionærerne. Hun er ligeledes glad for tempelpagterne og for, hvad de har betydet for hende i hendes liv. Hendes familie betyder utrolig meget for hende. Gode venner er guld værd og også en af de ting, som gør søster Hansen rigtig glad. Lad os tælle de gaver og glæder vi får, og lad os se positivt på tilværelsen, mens vi efterlever evangeliet. Så er der ingen grund til, at vi ikke skulle være glade.

Vandy Frost fra Aalborg Menighed finder glæde i de små ting i livet

»Glæde« står rigtig mange gange i skrifterne. For bror Frost er hans kone og 5 børn en stor glæde. Hvert af børnene giver stor glæde. »Jeg har fokus på mine børn og deres oplevelser, og gør dem til en del af mig.« Vi er til, for at kunne nyde glæde. Bror Frost er meget taknemmelig for sit medlemskab af Kirken og for de mennesker, der støtter ham i hans liv.

Sandra Eriksen fra Sønderborg tager afsted til Berlinmissionen om 17 dage

Glæder sig til, at hun skal ud og tjene. Hendes far har været en stor inspiration med hensyn til at tage på mission. Til hendes første Danetræf blev hun belært om missionering, og til hendes sidste Danetræf opdagede hun, at Ånden vidnede for hende, at hun selv skulle på mission. Selv om hun selv havde tanker gennem sit liv om mission, så var det Herrens vidnesbyrd, hun havde behov for.

Han giver os fred

Bror Daniel Molbek fra Fredericia fortalte, at disciplene ikke havde det let efter Kristi død. De led alle martyrdøden. Hvordan kan det hænge sammen med, at Kristus lover dem fred? Når vi lytter til Helligånden og følger Kristus, vil han give os indre fred og lykke.

Når vi bygger vores familie op om evangeliet, så vil vi føle glæde

Søster Emma Held fra Odense 1. Menighed fortalte, at vi ikke bør vente med at være lykkelige til før, at vi opnår noget bestemt. Der findes noget hver eneste dag, der kan bringe glæde ind i vores liv, hvis vi vil se det og påskønne det.

Søster Held er hjemmegående mor til en lille datter og tager sig i at glæde sig til, at hun bliver større, så de kan gøre flere ting sammen. Søster Held øver sig i at glæde sig i nuet og de ting, der sker nu. At give slip på de bekymringer, vi

ikke kan gøre noget ved og stole på Herren. Han skænker os fred.

Alexander Vestbø fra Fredericia Menighed fortalte om, hvad der gør ham glad

Han har lige haft fødselsdag, hvor familien og en ven kørte gokart. Det var virkelig en sjov tur. Har også mange venner i Kirken, der gør ham rigtig glad. De mødes jævnligt og hygger sig sammen.

Marianne Holst fra Randers Gren har lært en vigtig lektie af en dygtig søster, der broderer kunstværker

Når hun laver en fejl, så piller hun op. Åndelig utilfredshed er bedre end verdslig utilfredshed. Åndelig utilfredshed hjælper os til at gøre tingene bedre. Søster Holst reflekterer over »godt nok«, samt når vi har rettet fejlene, og vi er tilfredse med vores arbejde. Som medlem af Kirken har

vi ikke grund til at tro, at vi ikke er gode nok, vor himmelske Fader er tilfredse med os. Søster Emely Rusbjerg fra Esbjerg Menighed sang herefter en smuk solo: »Jeg er Guds kære barn«.

Præsident Jensen har fået en stor kærlighed til et »nyt« evangelisk princip

Det at være nær vor himmelske Fader ikke bare gennem sine egne bønner, men også gennem andres bønner.

Han elsker at læse Frelserens bønner. I 3 Nefi var Kristi bøn så hellig, at den ikke måtte skrives ned, og de var overvældet af Ånden. Vi lærer, at bønnens kraft er stor. Det er en kraft, der fylder os. Herren velsignede dem, mens de bad. Der sker forandringer med os, når vi holder os tæt til vor himmelske Fader. Vi kan opleve helliggørelse, når vi beder. Lad os arbejde på at udvikle kristuslignende karakterer, bede og være nær ham.

Århus Musikhus, hvor konferencen blev afholdt.

Stavspræsident Kreiberg havde modtaget udklippede »hjælpende hænder« fra primarybørnene

Her var skrevet små gode gerninger, som børnene havde gjort i ubemærkethed. Ganske håndgribelige ting børnene gør, som vi alle kan lære noget af. Han talte om venskaber. Det at være en god ven, er det nærmeste man kan nå for at ligne Jesus Kristus allermest. Præsident Kreiberg er taknemmelig for sine

rådgivere, for de er også gode venner. I ægteskabet indgår man smukke løfter. Hverdagene er lidt anderledes. Her bliver man sat lidt på prøve. Man bør jævnligt tænke tilbage på de løfter, man har indgået og huske at tage sig tid til hinanden og at være hinandens bedste ven. Abraham sluttede pagt meget lig en bryllupspagt. Vi skal på samme måde pleje forholdet til vor himmelske Fader. Han er vores bedste ven. ■

ud, at tiden for kaldelsen og opretholdelsen af et nyt stavspræsidentskab var inde. Men det er jo først søndag, så først lidt omkring lørdagen, der – hvilket jo gjaldt for hele konferencen – var under præsidium af områdepræsident Paul V. Johnson ledsaget af ældste K. Roy Tunnickliffe, områdehalvfjerdser.

Normalt indeholder artiklen fra konferencen ikke noget om leder-skabsmødet lørdag, men denne gang var også dette specielt, da søstre var inviteret med.

Så ud over præsident Bernskov citat, at »huske at vi skal løfte, hvor vi står« og ældste Tunnickliffes påmindelse om, at evigheden ofte kan afhænge et enkelt valg, fik vi nogle særdeles inspirerende budskaber fra stavens hjælpeforeningspræsident, søster Eva Stockholm, samt fra UK's præsident fra Amager, søster Hannah Østergaard Keogh.

Stavskonference i København, forår 2019

Finn Lykkegaard

Redaktør

En ganske særlig konference

På en delvis solbeskinnet halvkold forårsdag, den 23. marts 2019,

mødte søskende i Københavns Stav frem til denne konference, der var speciel, da det på forhånd var meldt

Lørdag aften

Lørdag aften indledtes med 3 stærke taler/vidnesbyrd fra 3 søstre – en formidabel begyndelse. Søster Pia Foss fra Roskilde Menighed indledte med et gennemtrængende vidnesbyrd om sin vej tilbage til Kirken og delte sine oplevelser med store velsignelser, som hun havde modtaget ved at følge inspiration fra Herren. Hun efterlod ikke alene store dele af forsamlingen, men også næste taler meget rørt.

Hun blev efterfulgt af søster Tanja Krogstrup fra Roskilde Menighed, der vidnede om, hvordan Kristus giver

KIM HEINTZEN, KØBENHAVNS STAV

Nogle af deltagerne ved lørdagens møde med områdepræsidenten yderst til højre.

Nogle af talerne ved søndagens møde

Det nye stavspræsidentskab for Københavns Stav

KIM HENTZEN, KØBENHAVNS STAV

hende håb og hjælper hende til at blive en bedre udgave af sig selv. Det er nødvendigt at leve med et håb i Kristus, for Herrens velsignelser kommer i rette tid.

Den sidste af de 3 søstre var søster Aase Bendtsen fra Gladsaxe 1. Menighed, der talte brændende om templets velsignelser. I templet fokuserer vi på Frelseren og bliver velsignet, når vi deltager i templets arbejde.

To præsidenter

Dernæst lyttede vi til to af medlemmerne fra det snart afløste stavspræsidentskab. Først præsident Paulsen, der bar vidnesbyrd om evangeliets gengivelse og Kristi forsoning. At følge

evangeliet er det hele værd og bringer velsignelser. Vi skal lægge tingene i Herrens hænder, så lykkes det.

Han efterfulgtes af præsident Bernskov, der udtrykte sin tak til sine rådgivere samt til de tre søstre for deres vidnesbyrd. Udtrykte, hvor rørt han var nu ved afløsningens time ved tanker og minder om de mange søskende, der gør en forskel.

Præsident Bernskov vidnede om skrifterne, der er fulde af positive ting. Skriften peger mod Kristus, der ofrede sig for vores skyld. Vi kan leve af hans ord, der er livets brød og vand.

De blev efterfulgt af et musiknummer fra Frederiksberg Menighedskor.

Vores særlige gæster

Ældste Tunncliffe glædede sig over de mange inspirerende budskaber, der havde lydt til os denne aften. Han fortalte om, hvordan profet efter profet i skriften har forkyndt ordet, og hvorledes Herren fremmer sin Faders værk ved at forkynde ordet.

Moses underviste tilsvarende og underviste israelitterne i at undervise deres børn flittigt overalt. Gennem skrifter kan vi ikke alene lære ordene fra profeterne, men også lære dem at kende og nærmest sidde med dem. Det handler om at lytte og føle. Når vi forpligter os til at handle i al hellighed for Herren, vil vi blive velsignet.

Han efterfulgtes af aftenens afsluttende taler, præsident Johnson, der glædede sig over de mange unge.

Han fortsatte med at tale om de mange nye tiltag, der er sket siden præsident Nelsons tiltrædelse. Områdepræsidentskaber har arbejdet med at fokusere på de mange ting for at fremlægge en plan for området og har valgt som det første: Følg Profeten.

Han opfordrede os alle til at vælge noget, vi kan arbejde med. Når vi vælger at følge profeten, følger velsignelserne. Livet bliver lettere, men ikke nødvendigvis let, men Herren elsker os og vil støtte os.

Søndagen

Inden konferencens med spænding imødesete hovedmøde kunne vi alle glæde os over et musikalsk overflødighedshorn af et præludium dels ved stavskoret under ledelse af søster Lis Loeve, dels af en missionærkvintet, et herrekor fra Frederiksberg Menighed, en flygelsolo smukt udført af unge bror Thais Haibrock fra Gladsaxe 1. Menighed samt endelig et vidunderligt UK/UM-kor under ledelse af søster Louise Teague

Hvorefter selve mødet kunne indledes i en totalt fyldt sal, hvor vi efter sang og bøn kunne vise vores såvel påskønnelse som støtte gennem afløsninger og opretholdelser.

Afløsninger og opretholdelser

Efter enkelte afløsninger og de »almindelige« opretholdelse (enkelte nye ældster og Kirkens

generalautoriteter samt stavens højråd m.m.) blev tiden overgivet til præsident Johnson, der på smukt opøvet dansk med norsk betoning med tak afløste præsident Bernskov og hans rådgivere, præsident Paulsen og Petersen. Derpå blev præsenteret og opretholdt det nye stavspræsidentskab med præsident Steen Gershøj Petersen som præsident og biskop Bjarne Lund Jakobsen fra Roskilde som 1. rådgiver og medlem af højrådet bror Patrick Allan Olsen fra Gladsaxe 1. Menighed som 2. rådgiver. Efter den enstemmige opretholdelse indtog det nye præsidentskab deres plads på forhøjningen.

Mødets videre forløb.

Vi havde dernæst lejlighed til at lytte til en opbyggende tale fra søster Dorthe van der Put fra Slagelse inden en række vidnesbyrd efter ønske fra præsident Johnson.

Søster van der Put fortalte om sin lidt vanskelige tilgang til sin første Mormons Bog, der var på hollandsk, men med missionærers hjælp og efterfølgende først en engelsk siden en dansk Mormons Bog opdagede hun velsignelserne ved at studere bogen. På missionærtræningscentret forstod hun, at bogen handler om Jesus Kristus, og at vi – ved at studere bogen under bøn – kan hæve os til et højere plan.

Vi lyttede dernæst til en række korte, men opbyggende vidnesbyrd fra præsident Bernskov og hans hustru, søster Anne Bernskov, præsident Paulsen, præsident Bjarne Jakobsen, præsident Patrick Olsen og søster Beth

Petersen – præsident Steen Petersens hustru – inden vi lyttede til ham.

Præsident Petersen takkede – som de øvrige – såvel det nu afløste præsidentskab som medlemmerne for deres støttende opretholdelse. Han talte med megen lune om sine velsignelser og Herrens kærlighed samt en smittende lignelse om en muldvarpejagt, der som evangeliet først lykkes, når vi ikke alene erkender, at vi har de rette redskaber, men også bruger dem efter hensigten. Lydighed bringer velsignelser, men ekstrem lydighed bringer mirakler.

De afsluttende talere

Afslutningsvis kunne den oplagte forsamling lytte først til ældste Tunncliffe og siden præsident Johnson. Ældste Tunncliffe indledte med at erindre os alle om lederen (og andres) ægtefællers betydning og slog fast, at konferencen ikke kun drejede sig om de tre nykaldede brødre, men om os alle. Herrens værk er lige så afhængigt af vores indsats som af stavspræsidentskabets. Han udtrykte sin taknemmelighed for vor himmelske Fader, der påskønner og velsigner os.

Præsident Johnson udtrykte sin taknemmelighed over at have været en del af den skete reorganisering og bar vidnesbyrd om, hvordan Herren forbereder mennesker – overalt i Kirken – til at være på rette sted på rette tid og beredt til at tjene efter hans plan og vilje. Han har forberedt brødrene til at være Københavns Stavs ledere i de kommende år. Det fik såvel han som ældste Tunncliffe et vidnesbyrd om

under udførelsen af deres opgave, og enhver af os vil kunne få det samme. Vi bør lytte til det nye præsidentskab og følge dem.

Han holdt resten af sin tale på forbløffende flot norsk. Det er ca. 40 år siden han tjente på mission i Norge, men man skulle tro, det var i sidste måned. Med baggrund i en sang, han lærte den gang i Norge – »Jesus det

eneste« (Evangelie Sangbogen fra Tønder Frikirke, nr. 272) – vidnede han om Kristi betydning.

En herlig konference.

Liahona ønsker det nye præsidentskab tillykke – vi vil i næste nummer bringe en artikel om dem og deres ønsker og mål for fremtiden. Vi takker samtidig det afdøde præsidentskab for deres eksempel og virke. ■

NAVNE NYT

Sidste dages hellige på arbejdspladsen

Benny Madsen

Odense 1. Menighed, interviewet af Marlene Olsen

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg er socialrådgiver hos 3F i Varde-Billund kredsen. Jeg arbejder med arbejdsskadesager samt de sociale følger og virkninger, der kommer af arbejdsskader. Jeg sidder og behandler sager, hvor medlemmerne har brug for hjælp i forhold til sygedagpenge, ressourceforløb, terminalt syge osv.

Hvad siger dine kollegaer til, at du er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste dages Hellige?

De fleste af mine kollegaer har en politisk holdning til, at arbejder man i en fagforening, så hører man til rød blok, og er ikke religiøs. Så jeg har fortalt dem, at man godt kan tilhøre rød blok og være religiøs. De har frabedt sig, at jeg prædiker for dem og vores medlemmer i 3F. Det gør jeg selvfølgelig ikke, men jeg kan godt vise min tro gennem at elske dem. Det er i virkeligheden det, det hele drejer sig om.

Står du indimellem i noget dilemma i forhold til din religion?

Nej, det synes jeg ikke. Jeg har tidligt i mit liv taget stilling til, hvad jeg vil med mit liv og med Kirken. Jeg har besluttet mig for at holde budene, og

FOR DE YNGRE – MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Eline E. 15 år

Aalborg Menighed

1 Nefi 1:11-12

Og de kom ned og gik frem på jordens overflade; og den første kom hen og stod foran min far og gav ham en bog og bød ham, at han skulle læse.

Og det skete, at mens han læste, blev han fyldt af Herrens Ånd.

Dette er mit yndlings-skriftsted, fordi

Dengang jeg var cirka 9 år, satte min familie sig som mål at læse Mormons Bog sammen. Jeg husker den dag, hvor vi blev færdige, og min mor bad os alle sammen om at gå ned på hvert vores værelse og bede, om det vi havde læst var sandt.

Jeg begyndte straks at føle Ånden, der bekræftede for mig, at Mormons Bog er sand. Hver gang jeg læser i Mormons

MARLENE OLSEN

Eline E., Aalborg Menighed

Bog, bliver mit vidnesbyrd styrket, og jeg husker på den Ånd, jeg følte. Jeg er taknemlig for Mormons Bog og for de andre hellige skrifter, vi har, der underviser os og bringer Ånden ind i vores liv. ■

det er slet ikke noget problem for mig. Jeg er tit blevet mødt med, at »Hvis man ikke drikker kaffe, så bliver man ikke en rigtig socialrådgiver« og »Nåh ja, det er dig der hellere vil have et glas vand.« Det er helt fint for mig.

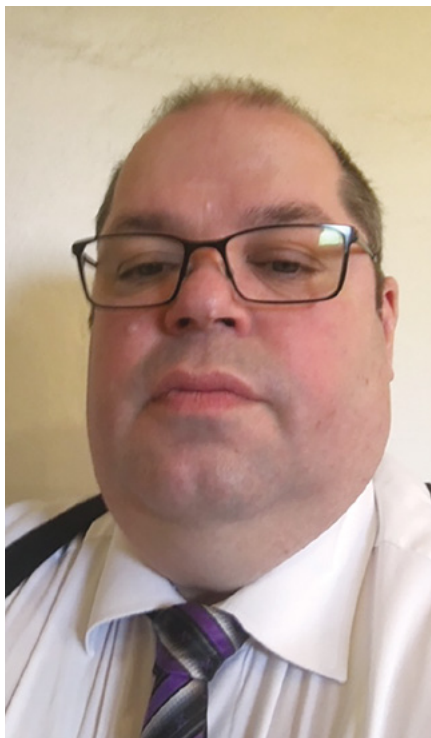
Jeg har engang stået i et dilemma i forhold til en mand, der var cancersyg for 4. gang. Jeg skulle hjælpe ham videre i systemet. Han ville hellere dø og spurgte mig, hvordan han bedst kunne gøre det. Jeg måtte svare ham, at aktiv dødshjælp er forbudt i Danmark. Han gjorde ikke alvor af noget og er i dag en positiv, men syg mand, som jeg har lært meget af

Har du nogen særlige missionæroplevelser på dit arbejde?

Lige nu har jeg en praktikant, der er katolik. Det er interessant. Vi taler om vores religioner i en positiv tone. Jeg spørger ham om, hvad den katolske kirke står for i forskellige sammenhænge, og han spørger om, hvad vores kirke står for. Katolikkerne faster op til påske, og jeg fortæller om, hvordan vi faster. Han synes, at det er dejligt, at der er en anden, der har en tro, og ikke håner ham for hans tro. Vi taler også om, hvad det betyder for vores arbejde.

På mit tidligere arbejde har jeg inviteret en kollega til at komme med i kirke. Han kiggede lidt på mig og kommenterede det ikke. Nogle måneder senere fortæller kollegaen, at han kendte nogle, »der lignede mig«. Senere finder jeg ud af, at det er min svoger og svigerinde.

MARLENE OLSEN

Benny Madsen, Odense 1. Menighed

På et tidspunkt skulle vi holde en gallafest i kirken. I den forbindelse havde vi brug for nogle håndlavede tegninger af stavspræsidentskabets kroppe i jakkesæt. Der skulle så sættes et foto på kroppen. Min kollega tilbød at tegne dem for mig. Det blev jeg rigtig glad for.

Senere skulle han til London og brugte her flittigt sit nye kamera. Han tog et flot bybillede, hvor man ser en rød engelsk dobbeltdekkerbus. Bussen havde en reklame »I love mormons« (fra musicalen, red). Billedet gav han mig og sagde: »Jeg tænkte på dig, da jeg tog det her billede.« Det blev jeg glad for. Nu tænker jeg på ham, når jeg ser billedet. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads. ■

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com

